

3. Odnośnie hodowli owiec należy:

- a) osiągnąć w skali wojewódzkiej 18—19 sztuk na 100 ha użytków rolnych, przy czym w powiecie Oświęcim ponad 7 sztuk, Dąbrowa Tarnowska ponad 8 sztuk, Kraków ponad 10 sztuk, Chrzanów ponad 11 sztuk, Tarnów, Bochnia, Brzesko, Miechów, Wadowice ponad 15 sztuk, Olkusz, Limanowa, Myślenice ponad 18 sztuk i powiat Nowy Sącz ponad 25 sztuk na 100 ha użytków rolnych;
- b) dążyć do zwiększenia wydajności wełny rocznie średnio od 1 owcy powyżej 2 kg, przy równoczesnej poprawie jej jakości;
- c) osiągnąć wzrost pogłowia owiec i jego wydajność przez zwiększenie liczby dobrych rozplodników, szersze stosowanie sztucznej nasiennej, oraz przez racjonalne żywienie szczególnie w okresie zimowym.

4. Odnośnie hodowli drobiu należy: osiągnąć wydajność ponad 110 sztuk jaj od 1 nioski rocznie w skali wojewódzkiej przez poprawę wartości pogłowia, wykorzystując do tego celu maksymalnie zakłady wylęgowe, oraz przez racjonalne żywienie, pielęgnację i walkę z chorobami zakaźnymi.

5. W zakresie pomieszczeń dla inwentarza należy w celu umożliwienia należytej jego pielęgnacji, dążyć do poprawy warunków higieny tych pomieszczeń przez urządzenie okien, wentylacji, ścieków, bieleń i odkażanie. Do realizacji tych zadań należy zapewnić zaopatrzenie w niezbędne materiały budowlane.

II.

W zakresie rozbudowy bazy paszowej należy dążyć do:

1. Podniesienia gospodarki łąkowo pastwiskowej przez rozszerzenie zakresu robót melioracyjnych, należyte użytkowanie, pielęgnowanie i nawożenie.

Należy znacznie rozszerzyć zakres tych prac przez wielokrotnienie udziału zainteresowanych rolników tak, by można było osiągnąć w 1954 r. dalszych 8.000 ha, a w 1955 r. 11.000 ha łąk i pastwisk. Służba wodno-melioracyjna winna udzielić pracującym chłopom wydatnej pomocy technicznej przy podejmowaniu i realizowaniu zobowiązań w zakresie robót wodno-melioracyjnych. Należy objąć podstawowymi pracami pielęgnacyjnymi (rozrzuć kretowisk, niszczenie chwastów) cały obszar użytków zielonych, zaś pracami konserwacyjnymi cały obszar zmeliorowanych łąk i pastwisk.

Nawożeniem organicznym należy rocznie obejmować 25% ogólnej powierzchni użytków zielonych, tj. około 50.000 ha. Wykonanie tego zadania zależne jest od racjonalnego gromadzenia i przechowywania obornika, gnojówki i kompostu.

Straty wynikające z nieodpowiedniego przechowywania tych nawozów wynoszące obecnie co najmniej równowartość 40.000 ton nawozów azotowych, oraz 25.000 ton potasowych, muszą ulec radykalnemu zmniejszeniu.

Dla uzyskania dodatkowych środków nawozowych należy doprowadzić do uporządkowania w roku 1954 gospodarki obornikiem i gnojówką co najmniej w 75.000 zagrodach, oraz założyć przyzmy kompostowe w 50.000 gospodarstw, a w r. 1955 uporządkować gospodarkę obornikiem i gnojówką w 200.000 gospodarstw, jak również założyć przyzmy kompostowe w 100.000 gospodarstw.

Ponadto należy wprowadzić i upowszechnić na terenach obfitujących w złoża torfowe, a w szczególności w powiecie Nowy Targ, stosowania torfu na ściółkę.

Dla zwiększenia ilości i jakości zbieranego siana z łąk, koniczyn i lucern należy upowszechnić wczesne koszenie i racjonalne suszenie na rusztowaniach. Dla umożliwienia chłopom racjonalnego suszenia na rusztowaniach, dostarczyć należy po 25.000 m³ żerdzi rocznie.

Dla dalszego podnoszenia wydajności pastwisk, oraz racjonalnego wypasu, należy wprowadzić kwaterowy wypas w spółdzielniach produkcyjnych i na pastwiskach gromadzkich na obszarze 1.000 ha w r. 1954, a na 5.000 ha w r. 1955. Ponadto należy zobowiązać Gminne Rady Narodowe do opracowania dwuletniego planu zagospodarowania wszystkich pastwisk gromadzkich i do wprowadzenia użytkowania ich w oparciu o opracowany regulamin. Do tego celu należy zapewnić potrzebne ilości materiałów w postaci drzewa, oraz kompletów do elektrycznego grodzenia pastwisk.

Celem podniesienia wydajności hal, należy zaprowadzić racjonalny sposób koszarowania owiec polegający na wprowadzeniu najnowszych doświadczeń naukowych, a umożliwiający trzykrotne zwiększenie powierzchni nawożenia, przy tym samym stądzie. Zobowiązuje się Prezydium Powia-

towych Rad Narodowych do opracowania planów zagospodarowania i użytkowania hal.

2. Zwiększenia obszaru uprawy lucerny i innych motylkowych przez zmniejszenie uprawy owsa w powiatach nizinnych, oraz ograniczenie uprawy zbóż o około 10.000 ha w ciągu dwóch lat w terenach położonych powyżej 600 m ponad poziom morza, co zmniejszy równocześnie procesy erozyjne.

Rozszerzyć uprawę lucerny z 6.000 ha do 20.000 ha w powiatach Miechów, Dąbrowa, wschodnia część powiatu Olkusz, pow. Kraków, Bochnia, Brzesko, rejon Doliny Dunajca. Rozszerzyć uprawy poplonów ścierniskowych, oraz poplonów ozimych. Dla tych celów w ciągu dwóch lat należy stworzyć w województwie poprzez kontraktacyjną bazę nasienną dla 100.000 ha poplonów ścierniskowych i 40.000 ha poplonów ozimych, oraz dążyć w tym okresie do obsiewu maksymalnych obszarów poplonami.

3. Podniesienie plonu i zwiększenia o 50% powierzchni upraw okopowych, pastewnych i tak: w powiatach nizinnych buraka pastewnego i marchwi pastewnej jako plonu głównego, oraz brukwi i rzepy ścierniskowej jako poplonów, zaś w powiatach górskich uprawy brukwi jako plonu głównego.

4. Rozszerzenia akcji zakiszania pasz i objęcia nią w 1954 roku 35.000 gospodarstw, a w 1955 roku 75.000 gospodarstw.

III.

W zakresie podniesienia hodowli zarodowej należy:

1. Rozbudować stado podstawowe dla zabezpieczenia potrzebnej ilości wartościowych rozplodników i tak: powiększyć liczbę krów wpisanych do ksiąg hodowlanych z 4.200 sztuk do co najmniej 6.500 sztuk, maciorek owiec z 800 sztuk do co najmniej 2.000 sztuk.

2. Dla odświeżenia krwi, importować z poza województwa 12 buhai rasy nizinnej czarno-białej, 35 knurów (w tym 20 w. b. 10 b. zwiślouchej, 5 puławskiej), oraz 30 tryków rasy polskiej białej długo-wielnianej.

3. Dla uzupełniania braków w rozplodnikach należy uruchomić w roku 1954 stację inseminacyjną krów w Miechowie, oraz w 1955 roku w Tarnowie, Nowym Sączu i Nowym Targu.

IV.

W zakresie opieki zooweterynaryjnej.

Dla polepszenia opieki weterynaryjnej należy dokonać rewizji podziału województwa na rejony weterynaryjne, przyjmując, że jeden rejon będzie obejmował najwyżej 2 gminy, oraz przystąpić do uruchomienia w latach 1954 i 1955 rocznie po 5 nowych punktów i 6 nowych podpunktów weterynaryjnych — tak, by w roku 1955 sieć placówek weterynaryjnych wzrosła z 60 punktów do 70 punktów i 12 podpunktów.

Należy doprowadzić do tego, aby w każdej gromadzie był przeszkolony przodownik weterynaryjny.

Dla zmniejszenia strat wynikających na skutek chorób zaraźliwych należy zwiększyć liczbę szczepień ochronnych trzody chlewnej o 50%, a drobiu o 25%.

Dla zwalczania jałowosci krów, przeprowadzić rejestrację krów jałowych, masowe ich badania i leczenie. Leczeniem należy objąć w r. 1954 — 8.000 krów, a w r. 1955 — 12.000 krów.

Zwiększyć pomoc w zakresie poradnictwa żywieniowego przez obsadzanie stanowisk zootechników, systematyczne ich szkolenie i powiązanie ich pracy ze spółdzielniami produkcyjnymi, gromadami i służbą weterynaryjną.

V.

Dla umocnienia gospodarczego spółdzielni produkcyjnych i zwiększenia ich oddziaływania na pracujących chłopów plan winien przewidywać:

1. Stworzenie warunków do dalszego rozszerzenia hodowli zespółowej w rozmiarach wykorzystujących maksymalnie istniejące możliwości we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych.

2. Zaprowadzenie hodowli zarodowej w dobrze zagospodarowanych spółdzielniach.

3. Pełne zabezpieczenie bazy paszowej w spółdzielniach produkcyjnych w oparciu — o ile na to warunki przyrodnicze pozwalają — o własną bazę nasienną roślin pastewnych.